

Малює для душі, дарує від душі

Наталія ПУЗИНА
Журналіст

НИНІШНЯ мешканка Кобеляк Олена Міщенко народилася в Будапешті, де батько-військово-службовець проходив службу. Коли звільнився в запас, повернувся на малу батьківщину – у Кобеляки. З тих пір життя Олени пов'язане з містечком на березі тихоплинної Ворскли. Тут закінчила школу, зустріла кохання, народила сина, знайшла улюблену справу і вірних друзів.

Фото надане автором.

✓ Олена Міщенко.

КАЖУТЬ, що кожна людина в душі художник, письменник, але не кожному вдається розкрити свій талант. Олена з дитячих років любила малювати. І не тільки квіти на полях зошита (напевне, кожен так робив). Їй подобалося відтворювати на папері те, що вразило, запало в душу... І професію обрала творчу. Початок трудової біографії співпав з відкриттям у місті нового дошкільного закладу «Золотий півнік». На роботу влаштувалася вихователем, де з'явилася можливість реалізувати свій творчий потенціал: стіни дитсадка розмалювала за мотивами казок. Звісно ж, писала сценарії, проводила святкові заходи. Але обставини так склалися, що вирішили з чоловіком зайнятися власною справою, однак із захопленнями не розлучилася.

Психологи стверджують, що кожна людина повинна мати хобі. По-перше, це відпочинок для душі. По-друге, своєрідні ліки.

– Малювання – це моя віддушину, – розповідає Олена Міщенко. – Буває часом так втомишся, що немає ні настрою, ні сил, а візьмеш пензлик – наче рукою все знімає. Чоловік радить відпочити, а для мене це і є відпочинок.

А взагалі розмаїття захоплень Олени просто вражає: крій і шиття, в'язання, макраме, поробки з різних матеріалів, декорування пляшок, виготовлення скриньок, розпис чашок, склянок, фужерів, тарілок, кухонних дощочок...

Олена зізнається, що не уявляє свого життя без творчості.

Кожна її річ – ексклюзивна, унікальна і створює неповторний затишок у домі. Багато робіт перебралося в домівок її друзів і рідних – майстриня їх дарує на дні народження, свята. Вони мають особливу ауру, адже зберігають частинку душевного тепла майстрині.

Буває, що знайомі замовляють у неї роботи для себе чи на подарунок.

– Малюю за умови, що тема близька мені: квіти, природа, гори, море. Адже роблю це за покликком душі, а не заради визнання. Хочу, щоб мої роботи несли заряд позитиву, добра, душевного спокою, тому віддаю перевагу яскравим кольорам, що додають світла і надії.

Розпочинала творити гуашшю – іншого вибору тоді не було, потім спробувала масляними фарбами, але вони

мають свої особливості. Зараз – тільки акрилові фарби, які чудово «лягають» на полотно.

– Коли будувалися, часу катастрофічно не вистачало, а душа прагла малювати і отримати заряд позитиву й енергії.

А власна садиба додала ще одне захоплення для душі: озеленення, догляд за трояндами, хвойними культурами. Дуже подобається «стригти» вічнозелені дерева й кущі, формувати крони оригінальної форми. Не дивно, що садовий інвентар Олена вважає найкращим подарунком.

До речі, так же захоплення мають сусіди. І це чудово, адже можуть допомогти один одному й позмагатися.

На садибі Міщенко прекрасно сусідять як звичні для наших країв полуниця, черешня, абрикоси, так і барбарис, лохина. Мають досвід вирощування винограду, діляться ним, консультують тих, хто береться вирощувати цю смачну ягоду.

Починаючи з 2014 року, Міщенки активно підтримували учасників АТО/ОСС, співпрацювали з волонтерами, їздили на схід України, доставляли гуманітарну допомогу.

Коли розпочалося повномасштабне вторгнення росії в Україну, Олена й Микола Міщенко надали житло сім'ї з маленькими дітьми з Харкова, допомогли знайти помешкання ще кільком родинам. І не перестають допомагати військовим, які боронять нашу землю від лютих рашистських забород.